

4.mai

oktober 1980

mangler NKS miljø-politikk ?

INNHold:

Vi trenger særegen kommunistisk organisering av studentene	s	3
Rød Fronts historie	s	4
Aksjonsuke for Afghanistan	s	7
NKS - en overflødig anakronisme	s	8
Er NKS et synkende skip?	s	10
Er NKS-leinga udageleg?	s	12
Hvor står egentlig miljøkampen i NKSerøs bevissthet?	s	13
Bare rotehuer i NKS?	s	14
Trenger NKS ansatte?	s	15
Er dagskamp økonomisme?	s	16
Ukas direktiv	s	17
Partidiktatur under sosialismen	s	18
Spørsmål om tiltro	s	19
Massene tar feil	s	19
Hva går kontingenten til?	s	22

DEAD LINE FOR NESTE NR. AV 4. MÅI: 25. oktober

VI TRENGER SÆR- EGEN KOMMUNISTISK OR- GANISERING AV STUDENT- ENE

På nytt reises diskusjonen om berettigelsen av NKS. Bugge har et innlegg i dette nr. av 4. mai hvor han foreslår at vi nedlegger NKS og organiserer studentene i partiet. Dette er den samme debatten som vi hadde før landsmøtet i NKS. Standpunktene som Bugge argumenterer for ble avvist av landsmøtet, og vi ser ingen grunn til å fortsette den debatten nå.

Samtidig er det kommet fram en del ideer som reiser tvil ved behovet for særegen kommunistisk organisering av studentene. Det gir seg først og fremst uttrykk i spørsmålet om vitsen med en sentral ledelse. For noen lag og distrikt har denn ideen grobunn i at kontakten med sentralen har vært dårlig i en lang periode; den direkte ledelsen av enkelte lag og distrikt har vært for svak. Dette er et problem som vi kjemper for å løse.

Men sjøl om ledelsen av laga og distriktene har vært, og er, for dårlig, er det svært kortsiktig å trekke den konklusjonen at NKS ikke trenger et sentralstyre. På siste landsmøte ble det vedtatt et handlingsprogram for NKS, om enn uferdig på en del punkter. Handlingsprogrammet er et viktig skritt i å utvikle kommunistiske linjer på sentrale områder i studentkampen. Det er en oppsummering og videreføring av de politiske linjene vi har kommet fram til gjennom teoretiske studier og forbundets praksis. Ville vi hatt et handlingsprogram idag uten en sentral ledelse? Svaret

blir utvilsomt nei.

Utforminga av handlingsprogrammet er et eksempel, avviklinga av landsmøtet et annet. Bl.a. var det landsmøtet som vedtok handlingsprogrammet. Det vi vil få fram, er at uten en sentral, er det umulig å utforme en helhetlig politikk for studentkampen. Uten en sentral ledelse blir resultatet enkelte, spredte grupper som med stor sannsynlighet jobber på forskjellige områder og utvikler helt forskjellige politiske linjer.

I stdet for å avskaffe sentralismen, ser vi det som en viktig oppgave å styrke den. Det er en av forutsetningene for framgang. Det betyr bl.a. å ha grep om organisasjonsarbeidet, d.v.s. styrke kontakten og ledelsen over laga og distriktene. Men det viktigste nå er at ledelsen går i spissen for å utvikle politikk på noen områder hvor vi har kommet svært kort: bl.a. miljøkamp og kvinnekampen på de høgere lærestedene.

Vi har også mangler i politikken for arbeidet i interesseorganisasjonene. En måte å styrke dette arbeidet på, er å sammenkalle landsomfattende fraksjoner. Disse fraksjonene er også en direkte hjelp til kamrater som jobber med IK. Men ville de vært mulig å avholde ~~de~~ uten en sentral ledelse? Og hvem skulle ha ansvar for å sammenfatte og videreføre det som kommer fram? Vi mener svaret på disse spørsmålene gir seg sjøl.

RØD FRONTS HISTORIE

noen momenter

ÅRSAKER TIL GJENNOMBRUDET

- ny revolusjonær helhetlig politikk.

Den viktigste årsaken til Rød Fronts gjennombrudd i DNS var sjølsagt politikken. Hovedsak-
en ved politikken var at den var revolusjonær,
avviste reformismen, framhevet arbeiderklas-
sen som ledende (i motsetning til Marcuse-
ismen), støttet den tredje verdens kamp, front
mot imperialismen og sosialimperialismen.

Rød Front markerte seg mot de åpent re-
aksjonære og rødvinssosialistene i Sos. front.
Det hadde også betydning at marxismen-leninis-
men på den tida var nytt og friskt. Dessuten var
den en helhetlig teori som ga ansatser til svar
på viktige politiske spørsmål.

- nytt møteprogram.

Rød Fronts møteprogrammer brøt grunnlegg-
ende med DKSF/SFs programmer. Mens sist-
nevnte satset på mer eller mindre kjente og
mer eller mindre internasjonale størrelser, av
typen Seymor M. Lipset, som tok opp akade-
miske spørsmål, laget RF et møteprogram som
tok opp aktuelle norske problemstillinger, vik-
tige spørsmål i klassekampen. Disse temaene
engasjerte dessuten studentene til sjøl å ta
ordet i debattene. DNS ble gjort om til å være
et forum for størrelser av ulk art, til å være
et forum for studenter.

- oppgjør med det studentikose/pamperiet.

Det første Rød Fronten gjorde var å ompriori-
tere bruken av DNS' midler (DNS var i 1970
en rik forening). Fra å bli brukt på styrenach-
spill og representasjon og champagnetester
brukte Rød Front midlene til støtte for folkets
kamp. Støtte til Kirunaarbeiderne, Sporveis-
arbeiderne, anti-EEC-organisasjonen, Solkom
osv. H. M. Grisen og den ekstreme uka ble
kastet på historias skraphaug.

- ytre årsaker.

Gjennombruddet i DNS var sjølsagt ikke bare
et resultat av det som skjedde i DNS, men og-
så en refleksjon av den allmene utviklinga
blandt studentene/ungdommen. Rød Frontens
seier i DNS hadde nær sammenheng med SUF
m-ls gjennombrudd blandt deler av ungdommen
/studentene, med Vietnamkrigen, studentopp-
røret, kulturrevolusjonen osv. Her kan jeg
ikke gå nærmere inn på dette. Men det er vik-
tig å ha klart for seg at de politiske konjunk-
turene var helt andre i 1970 enn i 1980.

- vurdering

Rød Fronts seier i 1970 var en seier for pro-
gressiv politikk. På nesten alle områder ble
en reaksjonær praksis og politikk i DNS ers-
tattet med en progressiv.

RØD FRONT PERIODEN

- DNS i folkets tjeneste.

Etter mitt syn har DNS i 70-åra stått i folkets
tjeneste og ført en i all hovedsak en progres-
siv og riktig politikk. Linja har hele tida hatt
to hovedsaker: Støtte til arbeiderklassens og
folkets kamp, støtte til ant-imperialistisk
kamp. Fra det aller første RF-møtet, et støt-
temøte for Kirunaarbeiderne går det en ubrutt
linje til støttearrangementene for sameaksjo-
nistene høsten 1979.

Den andre hovedlinja har vært skarpe po-
litiske konfrontasjoner om aktuelle politiske
spørsmål. I 10 år har omtrent alle de viktige
politiske sakene som har vært oppe i klasse-
kampen blitt diskutert i DNS. I mange år var
DNS det viktigste forumet m-l-bevegelsen
hadde for å spre politikken til medlemmer,
sympatisører og potensielle sympatisører.

Folk møtte dessuten opp. Noe varierende var

- 4 - det sjølsagt, avhengig av hvilke kandidatstyrer

som stilte til valg. Men det har ikke i noen 10-årsperiode vært så mye folk i DNS som i 70-åra (Det har jo heller aldri vært så mange studenter).

En viktig feil i tolkningen av parola DNS i folkets tjeneste, var en tendens til å betrakte DNS som et forum som i hovedsak skulle støtte, ikke i hovedsak som et forum for politisk kamp. Denne feilen har dog skjelden fått store praktiske utslag, i realiteten har den politiske kampen alltid vært hovedsida ved DNS. Men i en del valgkamper har det vært en tendens til å vri dette.

samtlig kandidatstyres programmer i siste halvdel av 70-åra (det ligner mest på TKSFs programmer fra 1975).

- bevilgninger

Ettersom DNS pga. Chateau Neuf skandalen ble mer og mer tappet for penger, hadde DNS ikke lenger noen penger å bevilge til progressive formål. I stedet måtte man arrangere innsamlinger. Høydepunktet ble vel nådd med støttemøtet for Bryggearbeiderene i 1977 da det ble samlet inn over 50 000 kroner.

- programmene

DNS-programmene gjennomgikk en viktig utvikling i løpet av åra. Hovedlinja ble beholdt, men etterhvert ble spektret på møteprogrammet gjort bredere (det var sjølsagt ikke mulig å repetere vårsemesteret 1970 da RF kunne ta opp alle sine saker for første gang). For ikke å gjenta seg var det naturligvis nødvendig å endre programmet etterhvert. De andre grupperingene forlot kjendislinja og stilte til valg på programmer som i hovedsak og innretning var svært like Rød Fronts. Programmene mistet etterhvert mye av effekten i valgkampene. Samlingsstyrets program skiller seg kvalitativt fra

HUSET OG ØKONOMIEN

- Rød Front uten skyld.

Den økonomiske krisa i Chateau Neuf og DNS skyldes at Ch.N. ble dyrere enn DNS hadde råd til. Ansaret for det ligger ikke hos RF. Krisas styrke skyldes også at både Andelslaget og AS Studentkro i hele 10-året er blitt drevet fullstendig talentløst. Rød Fronts viktigste feil i forhold til dette, er at vi ikke har grepet inn tidligere (ved å bruke flertallet i AS Studentkro mer aktivt og konfrontasjonslinja og derfor Andelslaget og Studentkro). Men det er DNS' aktiviteter (dvs. Rød Fronts) som har holdt liv i huset i alle åra. Det er dess-

uten alltid DNS som har grepet inn når det nesten har gått på rævva.

Sjøl om RF har gjort feil i økonomiarbeidet, var utgangspunktet umulig: Forpliktelsene og den udugelige ledelsen ville kjørt Ch.N. i grøfta uansett. RF er den eneste studentgruppering som har prøvd å gjøre noe som helst med huset. Det er derfor riktig å hevde at Rød Front er grunnleggende uten skyld i krisa.

ÅRSAKER TIL KRISA I DNS

- viktige Rød Front feil

Den viktigste feilen Rød Front har gjort, har vært å neglisjere det sosiale og kulturelle livet. Når det gjelder kulturen, er det likevel viktig å framheve de utallige progressive, svære kulturarrangementene som hadde vært umulig uten DNS...Men RF har uten tvil undervurdert nødvendigheten av at et studentersamfunn må stå på flere bein: Det var feil å avvikle UKA helt, sjøl om den trengte reformer. Det var feil å legge strenge politiske mål på sosial og kulturell virksomhet. Det var feil å holde andre politiske/upolitiske grupper utenfor den sosiale/kulturelle delen av virksomheten. Dermed fikk DNS bare et bein å stå på, og da dette knakk, knakk hele DNS (nesten).

- boikott

Den andre hovedgrunnen til DNS' krise våren 1980, var den totale boikotten fra andre politiske grupperinger i ett år. Boikott-tendensen begynte allerede etter Sos.fronts svære valgnerlag i 1976. I 1978 var det verst. I vårsementeret meldte omtrent alle inviterte innleder avbud etter press fra studentorganisasjonen. Det var en uttalt linje å ta knekken på DNS. Når de samme gruppene idag framstår som DNS redningsmenn, er det vanvittig frekt.

Høsten 1978 opplevde DNS en kortvarig oppblomstring da fem grupper stilte til valg og samtlige møter var fullsatte. Men høsten 1979 ble det innledet en ny boikott. I 1980 ble det dessuten opprettet et alternativt DNS, Holmgang.

Dette forumet fikk spalte metre med PR i pressa og direkte overføring i radio (!)

Kobla med krisa i Oslo AKP som gjorde at m-lerne sjøl slutta å gå i DNS, betydde dette at det ikke lenger gikk folk i DNS, en ond sirkel som var umulig å snu aleine.

- mytene om DNS

En viktig grunn til krisa er også de mange mytene som eksisterer om DNS. Om manipulasjoner med talelista, dagsordendebatter, lange referatpunkter, kjedelige resolusjonsdebatter osv. osv. Disse mytene har ikke hatt noen rot i virkeligheten, men er blitt spredd av Rød Frontere også.

SAMLINGSSTYRET

Samlingsstyret har betydd bortimot en total tilbakevending til de linjene RF tok oppgjør med i 1970: Kjendiseri, akademiske debatter, studentikos stil, champagne og styrenachspiel, ut med strelkende arbeidere og inn med Rød Fronthets.

I pressa er det spredd kilometre med direkte usanne utsagn om Rød Front perioden. Det gir et fullstendig feil inntrykk av at DNS er blitt kjørt i grøfta av RF i løpet av 10 år.

P.B.

AKSJON SUKE FOR AFGHANISTAN

Det anti-imperialistiske arbeidet ligger langt nede i NKS. Internasjonalt arbeid har 3. prioritert på årsplanen, og med de ressursene vi har betyr det at vi ikke kan gjøre en veldig stor innsats på dette området. For NKS som helhet er det mest fornuftig i en slik situasjon å gjøre en konsentrert innsats.

I planskrivet (forrige nr. av 4. mai) ble det sagt at NKS skal ha en aksjonsuke for Afghanistan i løpet av semesteret. Til gjennomføring av aksjonsuka blir det laga et HMG-flak som bl.a. inneholder et intervju med K. Gjerseth om Afghanistan og en artikkel om norsk forsvarspolitik.

LAGSDISKUSJONEN

bør innrettes på å diskutere faktorene for og imot krig, - en diskusjon som blir svært viktig i polemikk med revisjonistene. Den er også viktig for å forstå betydninga av den 3. verdens folks kamp mot imperialismen, særlig sosial-imperialismen. Men det bør også holdes en innledning som tar opp forholda i Afghanistan. Til forberedelse av lagsmøtet blir det sendt ut materiale ganske raskt. Dette møtet er et av de to obligatoriske lagsmøtene som er satt opp på planen.

TIDSPUNKT FOR AKSJON SUKA

Vårt forslag til tidspunkt er 27. - 31. okt. Det kan sjølsagt tilpasses de lokale forholda (andre arr. som går samtidig o.l.), men vær oppmerksom på at dette tidspunktet har betydning for når tid vi sender ut materiell.

GJENNOMFØRING

Distriktsstyrene og lagene må diskutere det konkrete opplegget for aksjonsuka, med utgangspunkt i de ressursene laget rår over. For

små lag er det kanskje mulig å samarbeide med partiet på stedet. Vi oppfordrer i hvert fall lagene til å undersøke en slik mulighet. Det er også naturlig å samarbeide med Afghanistan-komiteen hvis en slik finns på stedet. Hvis det er grunnlag for det, bør det dannes permanent Afghanistan-komite på grunnlag av aksjonsuka.

Sjøl om internasjonalt arbeid er prioritert på 3. plass i planen, skal alle lag gjøre noe med Afghanistan-arbeidet. Om det er umulig å få til en hel aksjons-uke, bør det minimum satset på en aksjons-dag. Det er viktig at hele laget deltar på et eller annet nivå.

STØTTE TIL GERILJAEN

Solidaritets-arbeidet bør i første rekke innrettes på å samle inn penger til geriljaen. Dette er det svakeste leddet i solidaritetsarbeidet nå. Men hvis det allerede pågår f. eks. klesinnsamling kan det være naturlig å tilslutte seg den.

POLITISK INNHOOLD

Det er viktig at aksjons-uka får et politisk innhold. Vi må prøve å komme i polemikk med revisjonistene på spørsmålet om Sovjet og krigsfaren. Vi bør bruke uka til å propagandere vårt syn på den internasjonale situasjonen, og prøve å komme på offensiven på internasjonale spørsmål i forhold til SV. Vi må forsøke å skjære gjennom SVs syn på den Afghanske geriljaen: at den er reaksjonær og ikke fortjener vår støtte. Slike standpunkt fungerer objektivt som støtte for den sovjetiske okkupasjonen.

Diskusjonen bør føres på veggaviser og andre egnede fora, og hvis mulig, konfrontasjonsmøte med SV, eller solidaritets-møte. Vi kan muligens hjelpe til med å skaffe innleder, hvis vi blir kontakta i god tid. NKS/AU

NKS – EN OVER- FLØDIG ANAKRONISME

Først litt nødvendig og realistisk svartmaling:

NKS som organisasjon er i krise. Av iøyenfallende symptomer kan nevnes:

- Det virker som om medlemstallet halveres hvert år. Det kan også virke som om antallet eks-medlemmer er flere ganger større enn medlemstallet. Fortsetter tendensen, så eksisterer NKS om noen semestre kun som en tankekonstruksjon i enkelte partimedlemmers hoder. NKS er kort sagt reelt i ferd med å nedlegge seg selv. Stadig fler gir sitt individuelle bidrag til dette ved å melde seg ut.

- Ny rekruttering er minimal. Vi fanger ikke lenger opp den radikale delen av de nye studentene. De står lengre unna oss enn noen gang tidligere. Dette har selvsagt sammenheng med neste punkt:

- Flertallet av studentene vet ikke at NKS eksisterer. Den eksterne aktiviteten er tilnærmet null. Den eksterne aktiviteten har ofte(st) vært produkter av grunnplansinitiativer og ikke av "kamporganisasjonen" NKS som helhet. Vi stikker kun hodet opp gjennom de forskjellige frontene, og knapt nok der. Og dette til tross for at vi i NKS er en mengde mennesker som ønsker å utvikle oss selv, utvikle andre og å sloss for progressive standpunkter!

Hvor er flaskehalsen? Har NKS-ledelsen seriøst analysert denne motsetningen, eller er den for opptatt med pragmatiske dag-til-dag-politikk?

- Et annet kritesymptom: Kjedelige og byråkratiske lagsmøter. Folk møter ikke opp fordi de ofte har den helt korrekte oppfatning at det ikke har noen hensikt.

- Folk er demoralisert politisk, og ikke minst organisasjonsmessig. Stadig flere ser organisasjonen som et hinder, og ikke som et egnet middel for realisering av sine progressive standpunkter.

- Til slutt: Ledelsen i NKS blir stadig politisk svakere. Dette har ikke minst sammenheng med at anledningen til egenutvikling og politisk fordypning i ledelsen er minimal. Man sitter isteden på et uendelig antall interne møter.

Det er på denne bakgrunn vi må vurdere NKS sin framtid. Årsakene til oppløsnings-tendensene skal jeg her la ligge. Å finne disse er ledelsens ansvar. Jeg skal imidlertid sette fingeren på et punkt, en faktor som kan forklare noe av tilbakegangen og kanskje bidra til å snu en negativ tendens. Det gjelder måten vi m-l-ere har valgt å organisere oss på ved lærestedene, selve organisasjonsstrukturen.

De fleste steder, iallfall på universitetene, er vi 3-dobbelt organisert. Vi har partiet, vi har NKS og vi har forskjellige frontorganisasjoner(i realiteten oftest dekknavn for noen NKS/parti-slitere). I tillegg kommer hvert organisasjonsnivås interne organisering, med styrer, distriktstyrer, allmøter, utvalg osv. osv. Hvis en nå prøver å holde to tanker i hodet samtidig, dvs. samtidig forestiller seg NKS sitt stadig lavere medlemstall, så kan en komme til en del merkelige resultater:

Organiseringsformen gir selvfølgelig et utrolig antall interne m-l-møter. (Har noen noengang prøvd å telle?) Men hvem går på

på disse møtene? Medlemstallet tatt i betraktning, så må det være stort sett de samme menneskene. Og ikke nok med det: De vil være nødt til å ofte diskutere de samme tingene 3 ganger på 3 forskjellige nivåer. I praksis vil dette måtte bety at enkelte partimedlemmer først har møter i både partiet og NKS for å komme fram til politiske linjer for en frontorganisasjon, og deretter har møte i fronten (oftest kun de selv) for å få tilslutning fra seg selv på de samme linjer. Antagelig er det adskillig mer komplisert.

Et ikke uvanlig eksempel er en kamerat som går på møter i NKS-laget, han går på møter i partiavdelinga, han går på møter i NKS-DS og han går på møter i den fronten han har hovedansvaret for. Samtidig skal han pleie familielivet, studere, studere politisk teori og dessuten prøve å bli et lykkelig menneske. Velbekomme!

Er det troen på det evige liv som gjør at ledelsen vil opprettholde et slik organisasjonsmønster? (Da har man som kjent ubegrenset med tid å ta av) Eller er det tankemessige bremseklosser av typen: Det har fungert bra tidligere. Vi vet hva vi har, men ikke hva vi får. Eller ser ikke ledelsen skogen for bare trær? Ser den ikke mulige originale løsninger, har den mistet perspektivet utover dag-til-dag-arbeidet?

Det er på tide at vi innser at vi er overorganisert. Det er på tide at vi innser at vi idag driver landhandel og ikke et storkonsern. Vi er i ferd med å bli det Mao kalte en papirtiger.

Med fare for å bli sparket ut av bevegelsen, miste alle venner og bli steinet som kjetter avleverer jeg derfor følgende forslag:

Nedlegg NKS. Bygg ut partiet på lærestedene. En mengde NKS-medlemmer er potensielle partimedlemmer. Samtidig: opprett en større frontorganisasjon hvor PF og Rød Front inngår. Denne fronten må temaorganiseres, dvs at en innenfor fronten oppretter temagrupper

som f.eks. studenttingsgruppe (interessekampgruppe), studentersamfunnsgruppe, studiegruppe, avisgruppe, fagkritikkgruppe. M-l-sympatisører vil på denne måten være sikret et arbeids tilbud, og de kan dessuten selv velge etter interessområde. En mengde vanskligheter med oppdelingen av idag, med lag delt etter faggrenser, vil dermed være overvunnet. Temagrupperne vil være adskillig bedre egnet til ekstern aktivitet enn dagens organisering. Adskillig flere folk ville antakelig kunne stå fram i lyset etter dagens politiske huleboertilvarelse.

NKS' skoleringsfunksjon (idag illusorisk) vil partiet eller fronten selv måtte ta vare på gjennom åpne tema-avgrensede sirkler, seminarer eller studiegrupper. NKS som skole i kommunismen (idag også illusorisk) vil dermed erstattes av på den ene sida lettere og mer eksternt innretta praktisk arbeid ved siden av en flora av åpne og frivillige skoleringsstilbud. En del krefter vil antagelig på denne måten bli frigjort til skapende arbeid, og ikke minst: Halvparten av møtene forsvinner. Vi tror ikke lenger vi er noe annet og mer enn det vi reelt er.

Derfor: rist hardt på hodet. Rist bort 70-åra. De er ikke der lenger og kommer ikke tilbake på en stund. Vi er nødt til å se framover og vler nødt til å gjøre noe drastisk.

Jeg har antagelig lagt hodet på blokka. Håper iallfall på et lite klisjepreget hogg fra NKS-ledelsen og andre. Denne debatten er livsnødvendig for m-l-bevegelsen på lærestedene.

Bugge

-9-

ER NKS ET SYNKENDE SKIP? Svar til Bugge

Jeg er uenig i det meste i Bugges innlegg og kommer til argumentere mot ham, uten at jeg av den grunn er en bøddel mot alle som er uenig med NKS-ledelsen.

Så til øksen. For det første mener jeg at Bugge med sin beskrivelse av situasjonen i NKS, betrakter en svært liten flik av virkligheten. Det er feil at medlemstallet i NKS synker, sjøl om dette varierer en god del fra distrikt til distrikt og fra lag til lag. En annen sak er at medl.tallet har stagnert de siste åra, rekrutteringa har ligget i takt med avgangen. Utmeldinger er heller ikke det store problemet. Det er ytterst få som melder seg ut av forbundet.

Den alvorlige krisa mht medlemstallet er: en ganske stor prosent kommer til å slutte på studiet i løpet av kort tid. Og nå er vi inne på det grunnleggende problemet. Store deler av NKS driver dårlig rekrutteringsarbeid, vi har liten sirkelvisksomhet, og å bli tilbudt medlemskap i NKS er et privilegium som blir de færreste studentene til del. Så er spørsmålet: hva gjør vi med det?

Mitt svar er at vi må ta et skikkelig grep om verve-arbeidet. Nå er Bugge og jeg uenig om grunnlaget for å verve nye medlemmer til NKS. Bugge mener at den radikale delen av studentene står oss fjernere enn noen gang. Jeg mener at vi har større grunnlag for å få oppslutning enn på flere år. Dette har flere årsaker, den viktigste er at m-l bevegelsen har klart å slå tilbake den verste ant-kommunismen og hetsen.

Jeg mener sjølsagt ikke at vi i nær framtid kan gjenvinne styrken vi hadde på midten av 70-tallet da medlemstallet var på det høyeste. Til det krevst det både seigt, møysommelig arbeid for å styrke NKS kvantitativt og politisk, og en endring i den objektive politiske situasjonen.

Men det er faktisk slik at deler av organisasjonen har framgang. En viktig oppvage for ledelsen må være å finne årsakene til at det er framgang noen steder og stagnasjon/tilbakegang andre steder og ta tiltak i forhold til det.

Når det gjelder Bugges videre beskrivelse av NKS, mangel på ekstern markering, dårlige lagsmøter, er den også bare delvis riktig. Det har vært en viss framgang, og igjen vil jeg trekke inn at situasjonen er varierende. NKS er mer enn universitetet på Blindern, - forøvrig er den eksterne markeringa der bedre enn på lenge.

På et punkt skal jeg si med enig med Bugge: NKS-ledelsen har blitt svakere. Men jeg mener han trekker feil konklusjon når han sier at den bør avskaffes, noe jeg kommer tilbake til. Jeg har brukt en del plass på å argumentere mot Bugges meninger om situasjonen i NKS. Hans påstander er ikke bare unødvendig svartmaling, han tar også feil på en del områder. Hvis vi skal håpe på framgang, må vi ta utgangspunkt i en mest mulig korrekt oppfatning av virkligheten. Vi må klart for oss årsakene til framgang like mye som vi må finne årsaken til tilbakegang og stagnasjon.

Så over til løsningen på problemene. Her er Bugge og jeg grunnleggende uenig. Bugge mener at svaret ligger i en organisatorisk løsning, mens jeg mener at problemene er av politisk karakter. (Disse to faktorene kan sjølsagt ikke skilles helt, men vi må se på hva som er hovedproblemet). Jeg skal likevel gå med på å diskutere Bugges forslag. Han trenger ikke å være redd for knusende slag mot kjetterens hode, - ideene han lanserer er hverken nye eller originale.

Vi kan ta for oss omorganiseringa av Oslo distriktet for to år siden. Det som skjedde var at Oslo/NKS ble lagt direkte under ledelse av

partiet, og en del kader ble overført fra NKS sentralt til parti-ledelsen på universitetet. Reduksjon av den sentrale ledelsen betydde at store deler av NKS ble uten ledelse i det hel tatt, med varierende resultat for de forskjellige stedene. Videre at det ikke ble utvikla politikk for viktige deler av studentkampen (studentkamp er ikke lik IK og fagkritikk). Mitt standpunkt er at NKS ville stått sterkere på landsbasis hvis ledelsen hadde hatt flere krefter. (må tilføyes at det forrige sentralstyret faktisk utvikla en del politikk, eksempel: IK og fagkritikk-boka og Handlingsprogrammet).

Så kan vi se på resultatene av omorganiseringa for Oslo. Jeg satt sjøl i et styre for en parti-avdeling på universitetet som både skulle lede partiarbeidet og NKS. Resultatet sett fra partiets side: Hovedoppgave med å lede arbeidet blandt studentene førte til at annet arbeid ble neglisjert, særlig faglig arbeid ble for dårlig ivarettatt.

Vi må sjølsagt ta i betraktning at det organet som skulle lede NKS, partiets distriktsstyre på universitetet, falt sammen. Men lærestykket blir ikke dårligere av den grunn. Så lenge distriktet var uten ledelse skjedde det omtrent ingen ting, hverken i fr. ontar eller i NKS. Framgangen begynte da en ny ledelse ble stabla på beina. For å gjøre historia kort: det var allmen enighet både i partiet og NKS om at det var nødvendig å få en egen ledelse for NKS som besto av studenter.

Legg ned NKS og organiser studentene i partiet sier Bugge. Jeg har vanskelig for å forestille meg hvilke problemer som blir løst. Hvordan skal parti-organiseringa av studentene konkret utformes? Ved at NKS-lag blir om døpt til parti-lag? Det iseg sjøl ville ikke gjøre møtene bedre og aktivisere flere. Ved at NKSerne organiseres i parti-avdelinger sammen med ansatte? Jeg har allerede pekt på det håpløse i det: en parti-avdeling som både skal følge partiets plan og lede student-kampen.

Her vil jeg skyte inn at Bugge tar feil når han påstår at vi er tredobbelt organisert: parti NKS og front. For mange NKSerne var det slik for et år siden. Dobbeltorganisering av studentene (både i partiet og NKS) var en stor motsigelse (gjelder i hver fall for Oslo). For å løse denne motsigelsen ble følgende ordning gjort: Minimalisere parti-organiseringa blandt studentene, dvs. at færre NKSerne skal taes opp i partiet ogat NKSerne organiseres i særskilte avdelinger hvor medlemmene skal jobbe i NKS. Disse avdelingene har ikke særskilte oppgaver. Funksjonen til avdelingene er å sikre en viss kontakt med og innflytelse i partiet. For medlemmene betyr det et ekstra møte i mnd.en. Poenget er at NKS' politikk og arbeid utformes i NKS og ikke i partiet.

Men jeg har ennå ikke gått inn på det viktigste argumentet for opprettholde NKS. Jeg mener vi trenger en kommunistisk organisering innretta på studenter. Bugges forslag til hva hans tema-grupper skal jobbe med, viser at vi er enige om at det finns særegne områder for studentpolitikken (ingen arbeidsplass- eller bolig-avdelinger i partiet jobber med studenttinget og fagkritikk). Hvem skal lede studentpolitikken? Sentralkomiteen i AKP? Oslo AKP? Det er tvilsomt om disse organene har kapasitet og forutsetninger for det. Så måtte studentene gjøre det sjøl, antakligvis de samme folkene som idag er NKS-ledelsen. Vel - mht. styrken i ledelsen og reinte kadermessig er vi like langt.

Eller: skal studentkampen være uten ledelse? Det betyr i så fall at Bugge går imot at vi skal ha en kommunistisk studentpolitikk. Vi vil få spredte grupper av AKPer og sympere som jobba med studentkamp på ymse områder. Kommunistene ville ikke hatt rare sjansen til å utvikle politiske linjer for arbeidet. Vi ville f.eks. ikke hatt noen politikk i forhold til LNL og NSU.

Jeg håper at jeg har klart å vise en del av idealismen i Bugges forslag. Til slutt skal

jeg si noen ord om hva jeg mener kan bringe NKS framover. Styrke ledelsen på alle nivå, i første rekke politisk. Behovet for studier er stort i organisasjonen. Vi må kjempe for å innføre studier som en del av vårt daglige arbeid.

Det eksisterer en litt nedlatende holdning til det jeg vil kalle byråkratarbeid i NKS (usigelig trøghet mht. å få ut 4. mai oa. til medlemmene, få ut innkallinger og beskjeder, kontingentarbeid). Dette fører til at den type arbeid tar mye mer tid enn det burde, slik at de politiske diskusjonene "forsvinner" i flying og

og ordning og flaksing på tvers av organisasjonslinjene. Hvis vi klarer å få orden i disse sakene blir det mer tid til overs for de politiske diskusjonene.

Få rutine på innkallingene til møtene, få rutiner på inndrivning av kontingenten, så kan kanskje lagsstyret få overskudd til å forberede studiepunktet.

Mari, medlem av NKS/AU

ER NKS-LEIINGA UDUGELEG ?

Bugge har i dette nummeret eit innlegg der han foreslår å legge ned NKS. Eg er hjertens uenig med han i det meste. Innlegget hans er kommentert andre stader i bladet. Her vil eg berre ta opp ein påstand: NKS-leiinga er blitt stadig svakare politisk.

Eg var medlem i forrige sentralstyre og sit i det noverande og skulle ha eit visst grunnlag for å uttale meg.

Mitt beskjedne syn er at den noverande leiinga har betre føresetnader til å leie NKS enn det forrige sentralstyret. Det er følgende grunner til dette:

- den noverande leinga er aktive studenter med rot i studentmiljø. Det mangla det forrige i stor grad.

- den noverande leinga er meir allsidig samansett m.h.t. skuleslag, geografi og alder.

- den noverande leinga har som helhet betre greie på den særegne studentpolitikken enn den forrige.

- den noverande leinga har stor arbeidskapasitet og utmerkar seg med pågangsmot og arbeidsvilje.

- den noverande leinga har mykje betre kontakt med grunnplanet i NKS enn den forrige.

- den noverande leinga er meir effektiv, får gjort meir på kortare tid og tar fleire initiativ.

Det er ikkje uproblematisk å samanlikne det noverande ss. med det forrige fordi det forrige hadde reelt sett mindre kapasitet. Eg meiner likevel skilnaden eg har nemnt er viktig.

Den noverande NKS-leiinga sin viktigaste veikskap er manglande teoretisk-ideologisk tyngde. Men sett i forhold til interessa for studiar og den korte fartstida som mange i leinga har, så trur eg dette vil rette på seg etter kvart.

Per Johansen.

HANDLINGSPROGRAM-

debatt

HVOR STÅR EGENTLIG MILJØKAMPEN I NKS'ERES BEVISSTHET ?

SVAR PÅ "VERN AV VASSDRAG - MILJØKAMP PÅ VILLSTRÅ" MED SIGNATUREN "TOR" I AUGUSTNUMMERET.

I løpet av de siste ti åra har det vokst fram en forholdsvis brei og slagkraftig miljøbevegelse i Norge. Fra å være "en håndfull romantiske fjellvenner" har den utviklet en klar politisk forståelse for konsekvensene av miljø-ødeleggelsene, og storparten av miljøbevegelsen må sies å være klart progressiv. I AKP/NKS/RU har det inntil nylig vært liten og ingen forståelse for miljøkamp. Dette ser bedre ut i den nye handlingsprogrammene, og jeg håper Tor står for ei helt ekstrem linje. Men jeg er ikke redd det finnes mange liknende idéer i miljøbevegelsen, og det håper jeg denne diskusjonen kan ruske opp i:

Jeg er enig med Tor i én ting; RV har en mangelfull politikk på bymiljøproblemer, og NKSere glimrer gjerne med sitt fravær både i sykkel-/fot gjenger-aksjoner, i Velforeninger og i debatten forøvrig. Dette må rettes på. Det er vel og bra å ha respekt for byfolks problemer, men åssen greier Tor å snu dette og bruke det mot utkant-problemene?!

Jeg mener Tor viser en total mangel på politisk forståelse for miljø-overgrep og en jævlig forakt for folk som ikke bor i store

byer og er industri-arbeidere. Han kaller folk som lever (ofte dårlig nok) av kroppsarbeidet sitt for "sure fiskere fra Sunnmøre" og "tilbakeliggende bønder" — som det tydeligvis ikke finnes noen grunner til å forsvare. Mener han, som enkelte andre intellektuelle på ytre venstre at bønder og fiskere er reaksjonære? At ingen utenom kjerneproletariatet i storbyene har rettferdig krav å stille? Ønsker han et Norge hvor havet er fritt for fisk, kysten fulle av fraflyttede fiskevær og tomme fiskefabrikker? Hvor alle små jordlapper er grodd igjen (eller lagt under vann) og alt folket er klemt sammen i storbyene, der de ganske sikkert får føle "de virkelige" miljø-problemene på kroppen? Ønsker han et Norge totalt avhengig av import for å få mat?

For når et vassdrag bygges ut er det ikke "de romantiske fjellvennene" det går utover i første omgang. Det er de (ofte svært mange) småbøndene som får jord og beitemarker lagt under vann, eller som får tørka ut den

elva som gjorde jorda deres verdtt å drive. Alta/Kautokeino-utbygginga er en latil et rått overgrep mot en minoritetskultur. Men siden ett av Tors argumenter er at "den klart største delen av Norges befolkning, og spesielt arbeiderklassen og NKS sine medlemmer, bor i byer," er han kanskje ikke noe særlig interessert i minoritetsproblemer.

Men enda vil oljeboringa få de mest omfattende konsekvensene for utviklinga i Norge. Den vil rasere tusenvis av arbeidsplasser i fiskerinæringa, noe som vil dra med seg en storstilt sentralisering. Den setter fiskeressursene og livet i havet på spill. Den tilbyr ikke annet enn ustabile, usikre og livsfarlige arbeidsplasser slik det drives i dag, og disse arbeidsplassene er ikke et tilbud til ufaglærte fiskere og industriarbeidere i nord. Byene vokser med stormfart, og vil du se "virkelige miljøproblemer", kan du ta en tur til Stavanger.

BARE ROTE- HJER I NKS ?

Dette er et moralistisk innlegg. Måtte det få noen ansvarlige til å rødme av skam og anger.

Jeg har vært medlem i Oslo i flere år. I løpet av de siste åra har jeg sant og si alltid fått "4. MAI" minst én måned seinere enn nødvendig. Jeg kjenner til lag som har måttet vente opptil ett halvt år. Og dette gjelder ikke bare "4. MAI". Jeg har fått vite at sentralstyret 3 (tre) ganger i løpet av to år har forsøkt å få et økonomidirektiv spredd i Oslo. Dette har mislykkes hver gang!!

Min teori er inntil det motsatte er bevist:

- 1 NKS er en veritabel gjeng med rotehjer.
- 2 Deres ordenssans innskrenker seg til å holde rede på åpningstidene på SV-kantina

Hva slags kommunistisk bevegelse er det som ikke støtter småbønder og fiskere (lavtlønna matprodusenter) før de har kommet seg til Oslo og fått støv i vinduskarmene!?

Jeg kan ikke se annet enn at en nedtrapping av miljøkampen i utkant-Norge er ei linje for krisemaksimering. Den står i alle fall i skarp motstrid til det grunnleggende prinsippet vårt om å tjene folket.

Jeg oppfordrer Tor om å forsvare standpunktene sine, og andre folk til å bli med i debatten.

Det trengs!

Elna, Tr. heim.

og Club 7.

Mine illusjoner om bedring er ytterst små.

Hallstein B.

(Kopi av innlegget er sendt SK i AKP og Deng Hsiaoping personlig.)

TRENGER NKS ANSATTE?

Jeg vil med en gang slå fast at å ha lønna folk i NKS ikke er et prinsippsspørsmål. Det ville vært en fordel om vi kunne hatt råd til flere ansatte. Det ville betydd opprustning og styrking av organisasjonen. Det sier seg sjøl at det er begrensa hva vi kan få gjort ved siden av studiene. Her må jeg tilføye at en del folk har brukt og bruker mer tid på å drive butikken NKS enn på studiene.

Studentenes økonomiske stilling

Det er en kjent sak at atudentenes økonomiske kår stadig blir dårligere. Flere og flere må ta jobb ved siden av studiene hvis ikke gjeldsbøra skal vokse oss over huet. NKSerne er ikke i en særstilling i så måte. Altså blir det mindre tid til politisk arbeid. Jeg mener det er fornuftig bruk av ressursene (både penger og mennesker) å ansette folk som må jobbe, i NKS. Det er reinspikka idealisme å tru at vi kan gjøre alt samtidig.

Ansatte til hva slags arbeid

Hvis vi skal opprettholde et kontor, må vi ha ansatte folk til å drive kontoret. En del vil sikkert si at vi ikke har behov for et kontor. Det er også bare tull. For det første har det stor betydning at det er et sted hvor det går an å få tak i oss, et sted det går an å få svar på henvendelser bl.a.

For det andre har det stor betydning for NKS' aktivitetsnivå. Hvor skulle vi ellers oppbevart maskiner, arkiv og materiell om vi ikke hadde et kontor. Og hvis vi skal drive et kontor, må det være kontinuitet i arbeidet. Dvs. at noen må være ansatt på kontoret. Å bruke titimer i uka på kontorarbeid og kanskje ha jobb og studier ved siden, går ikke an.

Forøvrig har NKS alltid hatt betalte folk til å ta seg av kontordrifta, bortsett fra i vår. Det førte til en masse rot, ubesvarte brev, ubetalte regninger osv.

NKS - en fattig organisasjon

Pga. vår svake økonomi har vi pr. idag bare en ansatt i 1/4 stilling. Dette er altfor lite. Det eneste disse timene strekker til, er å få utført nødvendig rutinearbeid. Andre typer lønninger som utbetales er for utførelse av aktuelle enkeltoppgaver, f.eks: Forberedelse av sommerleir, forberedelse av Landsmøtet, produksjon av store mengder materiell.

Det vi burde hatt, var politisk ansatte. Folk som kunne brukt mye tid på å jobbe med politikk. Jeg mener det er overflødig å argumentere for hva det ville betydd for NKS. Vi bør ha som målsetting å få flere betalte arbeidstimer i NKS.

Ingen betenkelighet er

Med den elendige økonomien som NKS har idag, er det ingen fare for at de (den) ansatte får privilegier. Betenkeligheten min ligger i muligheten for å utvikle seg til kontorrotte uten kontakt med studentverdenen. Men dette kan skje uten at folk blir betalt for det, det har vi nok av eksempler på i NKS' historie.

ER DAGSKAMP ØKONOMISME?

Lenin.

Det er grunn til å advare mot en tendens til å misforstå begrepet økonomisme. Endel kamerater synes å mene at det er økonomisme å drive dagskamp.

Dette er et livsfarlig standpunkt som vil kaste vrak på det viktigste NKS har gjort de siste par åra, nemlig å konsentrere en god del krefter omkring studentenes daglige og næreinteresser. Rent bortsett fra at dette er en sjølsagtplikt for folk som kaller seg

kommunister, er det også en forutsetning for å vinne tillit hos folk.

Lenin har aldri hevdet at det er økonomisme i drive dagskamp. Tvertimot har han påpekt at det er viktig å drive kamp på ulike områder: Politisk, økonomisk og

NEI!

teoretisk. Når han argumenterer mot økonomistene i "Hva Må Gjøres" argumenterer han ikke mot denne kampen og dette arbeidet, men mot en tendens til å tro at dette arbeidet i seg sjøl gjør folk til kommunister og revolusjonære, det som kalles at "bevisstheten vokser opp av verkstedgulvet". Opp mot dette setter Lenin nødvendigheten av en kommunistisk fortrupp som tilfører massene revolusjonær bevissthet utenfra.

I denne forstand mener jeg det har vært en økonomistisk tendens i vårt interessekamparbeid. I alt for liten grad har vi utnyttet dagskampbevegelsene til å fremme kommunistiske linjer, både i analysen av kapitalismen og i propagandaen for et sosialistisk samfunn.

Ett eksempel: I økonomiaksjonene i vinter var kommunistene ledende over hele landet. Uten NKS hadde det neppe blitt verken en skikkelig husleieaksjon eller en kraftfull 12. mars-markering. Aksjonen

-16- var i seg sjøl en stor suksess. Tusenvis

av studenter deltok i kampen, som dessuten ga resultater i form av økt lån og stipend. Men kampen ble ikke utnyttet til å tilføre massene revolusjonær bevissthet". NKS propaganderte i alt for liten grad vår analyse av det kapitalistiske utdanningssystemet av den kapitalistiske krisa, av Samskipnadsens monopolistiske og korporative natur. Vi stilte ikke opp det sosialistiske alternativet: Et utdanningssystem basert på massenes behov. (Det er rett nok at vi vet lite om sosialistiske utdanningssystemer, men det er en følge av den samme feilen)

Kort sagt: NKS drukna i fronten, en front som var objektivt anti-kapitalistisk, men som, i likhet med de aller fleste fronter under kapitalismen, var grunnleggende perspektivløs.

I og med at kampen ga seier, var muligheten til stede for at massene ser kampen og resultatene som et uttrykk for at kapitalismen er bra og at sosialdemokratiet tross alt fungerer OK bare det blir dyttet litt bak. Det skjedde ikke i dette tilfellet, men NKS har dessverre ikke for mye av æren for det.

La meg være litt konstruktiv til slutt: Ihøst blir det en uravstemning blant

studentene (dvs. SiO-medlemmene) i Oslo om bruken av semesteravgifta. I denne saka må vi sjølsagt gå inn i en front som har en parole: Semesteravgifta skal bare brukes til studentsosiale formål og må være klart atskilt fra resten av Samskipnadsens drift.

I tillegg til dette må NKS på egen hånd utgi propaganda omkring Samskipnadsens karakter, om hvorfor studentvelferden er dårlig mens oljemilliardene strømmer inn. Osv. Jeg kunne f.eks. te rke meg at NKS ga ut et hefte med en kommunistiske analyse og kritikk av studentvelferden og Samskipnadene.

Poenget mitt er dette: Vi må fortsette å drive dagskamp, men vi må ikke glemme at vi er kommunister. Vi må heller ikke glemme at dagskampen gjør folk mer mottakelige for politiske analyser og perspektiver.

Og: Når vi bekjemper økonomisme, må vi ikke bekjempe dagskampen.

PB

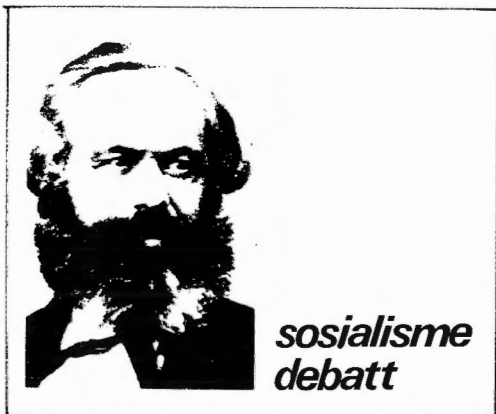
UKAS DIREKTIV: ABONNER PÅ KK

Klassekampen er ml-bevegelsens viktigste propagandaressurs og også den viktigste kilde til informasjon om Norge og verden i dag for de revolusjonære sjøl.

Etter KK-distribusjonens erfaringer: er det en del NKSere som overhode ikke abonnerer på avisa. En større del abonnerer ikke i sommermånedene. Dette skaper problemer for KK ettersom en svikt i de faste abonnentinntektene er en svikt i dagsavisas viktigste økonomiske grunnlag.

Ut fra dette har NKS/AU vedtatt følgende:

- Alle NKSere skal abonnere på Klassekampen
- De som av ulike grunner ikke kan få tilsendt avisa i sommermånedene, må sørge for en spesialordning, i det minste støtte KK økonomisk om sommeren.

De to første innleggene, undertegnet Erlend og Magnus, er veggaviser fra sosialisme-debatten på NKS sommerleir på Dokka i år. Vi tror de er representative for det synet mange NKSeere står på i sosialismediskusjonen.

Diskusjonen på Dokka brakte deltakerne et godt stykke framover og nærmere hverandre, og vi oppfordrer medlemmene til å bruke 4. mai til videreføre diskusjonen.

Red.

PARTIDIKTATUR UNDER SOSIALISMEN

Hvorfor skjedde kontrarevolusjonen i Sovjet?

Hvorfor har kommunistpartier degenerert?

Melis (Debattant i KK, red.) hevder at årsaken er at partiet har hatt maktmonopol. Arbeiderklassa har stått på sidelinja og har ikke hatt makt til å hindre kontrarevolusjon. Jeg tror Melis har rett. Det arbeidende folket hadde ikke kontroll med partilederne som satt med statsmakta. I denne situasjonen kan makt lett korrumpere. Partimedlemmer fikk fordel av maktstillinga til partiet.

- Hvordan kan arbeiderklassa kontrollere lederne som har statsmakta?

- Bare ved at arbeiderklassa har makt til å avsette ledesne og velge nye i stedet.

Kommunistpartiet er ikke virkelige representanter for arbeiderklassa uten at det klassens tillit. Oppgava til partiet er nettopp å representere klassen slik at klassen regner partiets politikk som sin egen. Partiet må slåss for å greie dette. Og partiet må ha tillit til massens dømmekraft. Hvis massen ikke har mulighet til å vrake politikken til partiet, vil partiet gjøre seg til undertrykker. Vi vil få parti-diktatur og ikke proletariats diktatur.

Proletariats diktatur må innebære at massene må ha rett til å organisere partier som kan legge fram andre syn enn kommunistpartiets (det finnes ikke bare en vei til det kommunistiske samfunnet, og ingen parti har monopol på fornuftige standpunkt). I framlegget til nytt prinsipp-program står det: (Dette er et syn som Pål Steigan på vegne av Sentralkomiteen tar avstand fra.)

"Sosialismen må være proletariats diktatur reelt, ikke part-diktatur på vegne av proletariats diktatur. (...) AKP(m-l) går mot at kommunistpartiet skal ha ei forfatningsmessig lovfesta stilling i staten. Partiet må heile tida kjempe om støtte i folket på lik fot med andre lovlege organisasjoner og parti".

Pål Steigan påstår at motsetninga mellom partidiktatur og proletariats diktatur er ei falsk motsetning. Dette oppfatter jeg som taके-prat og utenomsnakk. Det er mer Pål Steigan enn Melis som står for den teoretiske forvirringa.

Erlend

SPØRSMÅL OM TILTRO

I nytt framlegg til prinsipp-program kap. 14 "AKP(m-l) og fagforeningane" sies dette om AKPs metode for å vinne oppslutning: "AKP (m-l) prøver å vinne oppslutning om synspunkta sine ved å legge fram forslag på vanlig demokratisk måte og overtale folk gjennom diskusjon. Dette er et spørsmål om tiltru som partiet må vise seg verdig til gjennom sin allmenne politikk og si faglege linje, og vinne på nytt og på nytt".

Også under sosialismen må denne tiltroen vinnes på nytt og på nytt. Sjøl om AKP er proletariats høyeste klasseorganisasjon, så er dette en organisering basert på frivillighet fra enkeltpersoner, og ikke en organisasjon hvor arbeiderklassen som klasse, eller folket i sin helhet deltar.

Denne eliteorganisasjonen må derfor være ledende under sosialismen fordi den har støtte til det gjennom en eller annen demokratisk prosess. Om denne prosessen vil være arbeiderråd, "parlamentariske" valg eller ta en annen form, vil avhenge av de konkrete forholda når tida kommer. Faren er at partiet, gjennom f. eks. å lovfeste sin ledende rolle, kan sikre seg både mot et flertall av arbeidernes ønsker, og kan risikere å beholde kontrollen hvis partiet degenererer.

Magnus

MASSENE TAR FEIL

Dette innlegget er delvis et svar til Erlend og og et innlegg mot en del feilaktige synspunkt på demokratiet under sosialismen som står i NKS.

PARTI OG KLASSE

Hva ligger i utsagn som "proletariats dikta-

tur må være arbeiderklassens diktatur reelt og ikke parti-diktatur"? Det forutsetter at partiet ikke er et kommunistisk parti, at partiet ikke representerer arbeiderklassens interesser. Enten er forutsetninga at partiet har degenerert eller at en forkaster Lenins partiteori.

For hva er kommunistpartiet? Det er org-

anisering av den mest framskredne delen av arbeiderklassen i en ny type parti. Et parti som følger arbeiderklassens eget organisasjon sprinsipp. Denne forma for klasseorganisering er nødvendig for å styrte borgerskapets diktatur og bygge sosialismen. Det er umulig for marxister å snakke om partiorganisering hevet over klassene, slik denne debatten viser tendenser til.

"MASSENE HAR ALLTID RETT"

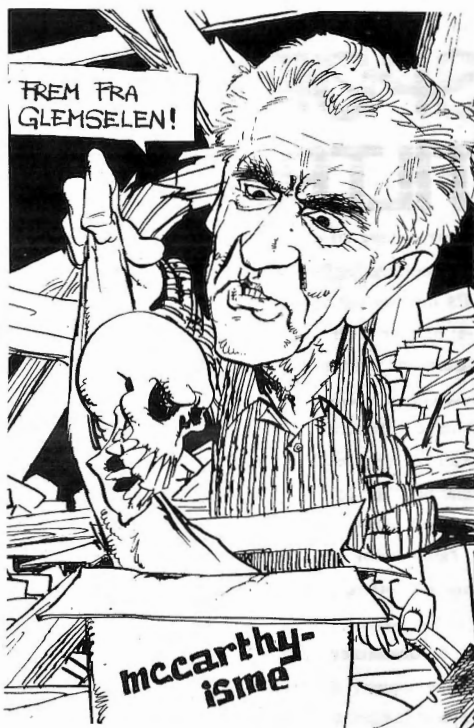
Folket må ha rett til å kaste ledelsen hvis partiet ikke fører en politikk som er i massenes interesse. Hvorfor sitter sosialdemokratiet så trygt i Norge idag? Fordi Nordli & Co fører en politikk som tjener arbeiderklassen? For kommunister blir dette et håpløst standpunkt. Da går vi samtidig med på at den norske kapitalismen er jævlig bra.

Å påstå at massene er best i stand til å avsløre en råtten politikk er å se helt bort fra den ideologiske påvirkninga. Jeg mener Lenin har rett når han sier at revolusjoner bevissthet må tilføres arbeiderklassen utenfra, - en oppgave for den revolusjonære fortroppen, partiet. Det er idealisme å tru at folk plutselig tilegner seg sosialistisk bevissthet så snart revolusjonen har vunnet noen viktige seire. Rester av borgerlig tankegods vil henge ved i mange generasjoner inn i sosialismen.

SKJØNNMALING AV DET BORGERLIGE DIKTATURET

Hvis det skal gi noen mening å snakke om proletarietets diktatur, må kommunistpartiet ha særstilling under sosialismen. Arbeiderklassens eget parti kan ikke kjempe om massenes gunst på lik linje med borgerlige partier

Noen ser på retten til å danne andre partier som et prinsipielt spørsmål. Jeg mener dette er et taktisk spørsmål. Hvordan det proletariske demokratiet konkret skal utformes, hvilke institusjoner vi vil få, hvordan undertrykking av kontrarevolusjonen skal skje osv. må avhjøres på grunnlag av de konkrete

-- Hva med Haakon Lie og McCarthy under sosialismen. Skal de få danne parti? --

forholda. Det er rein skjønnmaling av det borgerlige diktaturet å bruke institusjoner i den borgerlige staten som utgangspunkt for å diskutere proletarietets diktatur.

For hva betyr det å framheve flerpartisystemet som en garanti for en riktig sosialistisk politikk? Jo, det betyr å holde fast ved parlamentarismen som den høyeste form for demokrati. Parlamentarismen er den best egnede form for å sikre proletarietets interesser og velen til kommunismen (?)

Flerpartisystemet og parlamentarismen oppsto ved framveksten av kapitalismen og er en form for borgerskapets diktatur. Det sikrer på ingen måte massenes innflytelse, men er med på å tilsløre maktforholdene under kapitalismen.

Hvorvidt det er riktig å gå inn for flere partier under sosialismen, blir et tak-

tisk spørsmål.

ØKONOMIEN

Om det finnes tendenser til skjønnmaling av kapitalismen, er det like mye tendenser til å se på sosialismen som uproblematisk. Kommunistpartiet må vinne oppslutning om politikken sin for virkelig å være arbeiderklassens ledelse. Ja, det er viktig at partiet vinner oppslutning, men hvor stor prosentandel stemmer partiet får er på ingen måte et kriterium på om partiet fører en politikk som tjener massene. Slike konklusjoner er lette å trekke når vi diskuterer demokratiet uavhengig av den økonomiske basis.

Kommunismen - det endelige målet - forutsetter materiell overflod. Materiell knapphet er det økonomiske grunnlaget for makt, grunnlaget for undertrykking. Ingen vil vel hevde at sosialismen umiddelbart kan tilfredsstille kravene og behovene til alle grupper og samfunnsmedlemmer. Det vil under sosialismen eksistere utallige motsigelser. Skal utbygging av kollektivtrafikken i Oslo prioriteres over bedring av kulturtilbudene i Nord-Norge? Hvor stor andel av det samfunnsmessige utbyttet skal gå til individuelt forbruk og hvor mye skal satses på kollektive goder?

Det jeg prøver å illustrere er at individer og grupper vil stille ulike krav som det ikke finnes økonomisk grunnlag for å etterkomme. Det er også motsigelser mellom arbeiderklassens langsiktige og kortsiktige interesser som vil være vanskelige å løse. Hvordan skal kommunistpartiet unngå å ta standpunkter som blir upopulære i noen grupper av befolkninga?

Hvis kommunistpartiets makt skal baseres på kamp om massenes gunst sammen med andre partier, er det virkelig fare for å ende i opportunismen. Da er det ikke langt igjen til det borgerlige valgsikuset.

DEGENERERING AV PARTIET

Mye av denne debatten har som utgangspunkt hvordan vi skal hindre degenerering av partiet. Jeg har unnlatt å ta opp det spørsmålet fordi synspunktene jeg har argumentert mot ikke er noe svar på det spørsmålet.

Mari.

Hva går kontingenten til?

Mange synes at kontingenten i NKS er for høy og lurer på hvor penga blir av. Jeg skal gi en oversikt over utgiftssida og si litt om kontingentarbeidet i organisasjonen.

Oversikt over utgiftene:

- 1) Trykking av 4. mai
- 2) HMG, 4 nr. a kr. 3000
- 3) Kontordrift (husleie, strøm, kontormateriell osv.)
- 4) Sentralstyremøter og organisasjonsreiser (org.reiser: reiser til lagene og DSene)
- 5) Konferanser, LNL, FR, NSU og DH konf. er planlagt.
- 6) Vedlikehold av kontorutstyr
- 7) Lønn til 1/4 ansatt

Jeg kan sjølsagt ikke oppgi hvor stor hver post er, men konferansene er den største. Det er vel liten tvil om at slike konferanser er nødvendige. Vi vet at NKSere som jobber i interesseorganisasjoner føler behov for landsomfattende fraksjoner. Og hvis NKS skal få en politikk på disse områdene, er det nødvendig å samle folk som jobber på forskjellige steder.

Når det gjelder spørsmålet om lønna folk i NKS blir det tatt opp i et annet innlegg, så det skal ikke jeg ta opp her. Når det gjelder de andre postene, er det et minimum av hva som trengs for å drive organisasjonen.

Men det er også nødvendig å si litt om inntektssida. Økonomien i NKS er svært dårlig, i den forstand at de faktiske inntektene er mye lavere enn de faktiske utgiftene. De siste semestrene har vi derfor vært nødt til å tære på et reservefond som NKS har opparbeid tidligere. Problemet er nå at dette reservefondet snart er brukt opp, og vi er da utelukkende avhengig av de faktiske inntektene som til nå

bare har vært kontingenten. Et resultat og bevis på hvor dårlig det står til med økonomien, -22-

er at vi dette semesteret driver organisasjonen med underskuddsbudsjett. Det er til nød forsvarlig når vi har et reservefond, men ikke særlig holdbart på lang sikt med kontingenten som eneste inntektskilde.

Årskæen til dette negative resultatet kan en finne i ledelsens nedprioritering av økonomi arbeidet. Det har bl.a. forekommet en del sløsing på utgiftssida og budsjettene har vært mangelfulle. Men en hovedårsak, som er like så viktig, er å finne på inntektssida, nemlig medlemmenes sløvhhet ved innbetaling av kontingenten. Dette gjelder særlig Oslo, hvor f.eks. hele lag har utsatt kontingentinnbetalinga for et semesteret til semesteret etter. Og når det gjelder enkeltmedlemmer viser det seg at det fins folk som ikke betaler i det hele tatt.

Om hovedgrunnen til dette er politisk vakling eller sløvhhet er vanskelig å si, men at en av grunnene er lite eller ikke noe kontingentarbeid i laget er ganske sikkert. De ferreste lag har økonomiansvarlig, og kontingentinnbetalinga skjer derfor tilfeldig i slutten av semesteret. Når ingen har hovedansvaret for innføringa av kontingenten i laget, blir skjelden hvert enkeltmedlem satt under press og fulgt opp. Det er derfor letter å sluntre unna.

Sentralstyret/AU har tatt en del tiltak for å bedre økonomien. Direktiv er sendt til alle DSene og lagsstyrene, med frister for innbetaling, økonomiarbeid i laga, kontingentens størrelse, målsetting osv. Andre tiltak: vi har fått et billigere kontor, søkt samskipnaden om støtte til utgivelsen av HMG og regner med å få penger til utgivelse av et nr.

Ta alvorlig på kontingentarbeidet. NKS er en sjølberga organisasjon. Hele drifta av organisasjonen er basert på kontingenten.

Hilsen

øk. ansvarlig i sentralstyrets AU

